

Seznam příloh:

1. Rozhovor s Alicí Marxovou, současnou šéfredaktorkou Roš chodeš. Praha, 16. 11. 2015
2. Rozhovor s Jiřím Daníčkem, bývalým šéfredaktorem a nyní redaktorem Roš chodeš. Praha, 5. 2. 2016
3. Rozhovor s Annou Tomáškovou. Praha, 19. 11. 2015
4. Rozhovor s Petrem Balajkou, šéfredaktorem Obecních novin. Praha, 11. 2. 2015
5. Rozhovor s Tomášem Jelínkem, bývalým předsedou Židovské obce v Praze,(ŽOP) hlavním představitelem občanského sdružení Magen a šéfredaktorem Židovských listů (ŽL). Praha, 28. 2. 2016.
6. Rozhovor s Kateřinou Weberovou. Praha, 21. 2. 2016
7. Dotazník Jiří Arje Klimeš, redakce *Chajejnu*, Olomouc, 5. 5. 2016
8. Obálka časopisu Roš chodeš (1994)
9. Obálka časopisu Roš chodeš (1996)
10. Obálka časopisu Roš chodeš 1998
11. Časopis Roš chodeš (1998) – ukázka z obsahu
12. Obálka časopisu Roš chodeš (2015)
13. Ukázka obsahu vybraného čísla časopisu Roš chodeš (2015)
14. Obálka časopisu Maskil (2015)
15. Věstník židovských náboženských obcí v Československu (1984)
16. Obálka obecních novin (2015)
17. Obálka Židovské listy (2016)
18. Obálka Information Juive (2015)
19. Obálka Hazman Haze (2015)

Příloha č. 1

Rozhovor s Alicí Marxovou, současná šéfredaktorka Roš chodeš. Praha, 16. 11. 2015

Jak jste se dostala k novinářské práci?

Vystudovala jsem obor angličtina - portugalština na FF UK. Po studiu jsem začala pracovat jako redaktorka v nakladatelství Práce v sekci beletrie. Mělo to tenkrát velmi slušnou úroveň. Pracovala tam se mnou například naše významná překladatelka Kateřina Vinšová,¹ ale po pádu režimu bylo zřejmé, že nakladatelství skončí.

Jak jste se dostala do redakce Rch?

Tenkrát jsem překládala něco pro ročenku a Jiří Daníček mi navrhl, abych se k nim připojila. Potřebovali tehdy v redakci pomoc. Všechno se měnilo a Věstník² potřeboval oživení. Chtěla jsem dělat něco, co mě baví, a tak jsem do toho šla. Bylo to úžasné, zvláště na začátku 90. let, kdy se do ČR vracela ze zahraničí spousta emigrantů a v naší redakci se dveře netrhly. Byl to skutečný „open house“.

Jak dlouho už jste redaktorkou Rch a co Vás motivuje pokračovat v práci.

Už hrozně dlouho – bude to 24 let. Oficiálně jsem šéfredaktorkou od roku 2012. Pořád mě práce naplňuje a baví. Možná to nepůsobí dost ambiciózně, ale svojí práci pokládám za zajímavou a smysluplnou. Zahrnuje široké spektrum témat, mezi kterými si mohu svobodně vybírat. Nikdo mě do ničeho netlačí.

Do roku 1994 byla redakce v centru Židovského města Pražského. Jak se Vám nyní pracuje uprostřed hřbitova?

Vím, že to nevypadá jako klasické místo pro redakci, ale je tu klid na práci. Máme tady příjemné prostředí a dostatečně velké prostory. Nevadí mi, že jsme se sem přestěhovali z Maiselovy ulice. Tam už nebyl klid na práci.

Kdo z Vaší redakce vymyslel název Roš chodeš?

S nápadem přišel můj manžel Jiří Daníček společně s Tomášem Pěkným. Museli jsme se nějakým způsobem odlišit od starého časopisu.

---

¹ PhDr. Kateřina Vinšová (* 16. prosince 1948 Praha) je česká romanistka, překladatelka z francouzštiny a italštiny.

² Původní název Rch: Věstník židovských náboženských obcí v Československu.

Jaký je největší rozdíl Rch oproti Věstníku vydávaným ŽNO?

Myslím, že největší rozdíl je v obsahu i v celkovém pojetí. Za komunistů se lidé báli psát otevřeně, co si myslí. Dost tu fungovala autocenzura. Obsah časopisu byl kontrolován Státním úřadem pro věci církevní a svou roli tady hrálo i Církevní ústřední nakladatelství. Nicméně nemůžu říct, že by Desider Galský³ vedl redakci měsíčníku nějak špatně. Byla jiná doba a ta vyžadovala jiný přístup.

Kdo Vám na počátku pomáhal se strukturou časopisu Rch?

Tak mezi už zmíněnými jmény nesmí chybět ani náš známý filozof a publicista Aleš Havlíček. Ten tehdy vedl nakladatelství Oikúmené. Pomáhal nám lepit a připravovat makety pro tisk.

V čem je současný časopis výjimečný oproti běžně dostupným mediím?

Je to, podle mého názoru, kvalitní zdroj informací pro všechny, kdo se zajímají o židovskou problematiku. Nemusí to být pouze jedinci, kteří pravidelně navštěvují synagogu. Náš měsíčník plní do určité míry funkci mostu mezi židovskou obcí a lidmi. Zprostředkovává jim informace o životě a práci ostatních židovských obcí v České republice. Píšeme články, kterým většinou masová média nedávají tolik prostoru. My se při psaní, a myslím, že je to naše štěstí, nemusíme nijak vymezovat, naše orientace je jasně daná. Naši čtenáři požadují vyváženost a zasazení událostí do kontextu.

Vzhled a obsah Rch se příliš nemění. Myslíte si, že je stále atraktivní pro vaše čtenáře?

Já sama si myslím, že by časopis drobné změny snesl. Jiří (redaktor Jiří Daníček pozn. redaktora) je ale proti. Myslí si, že naši čtenáři jsou konzervativní a zásadní změny nevyžadují. Nakonec s ním musím souhlasit, protože náš měsíčník zatím nezaznamenal nějaký výrazný pokles čtenářů. Mladší čtenáři tady jsou. Díky Zbyňku Petráčkovi máme výborné komentáře k dění v Izraeli a Izrael je pro všechny stále poutavé téma. Pravidelně k nám píší i zahraniční autoři, kteří emigrovali v roce 1968.

---

³ Desider Galský (1921-1990), spisovatel a publicista. Od roku 1979 řídil Věstník Židovských náboženských obcí a Židovskou ročenku a roku 1980 byl zvolen předsedou Rady židovských náboženských obcí v České republice. Řešil zejména problematiku mezinárodních vztahů.

Ti patří k tzv. „dětem Maislovky⁴“, že?

Ano, značná část navštěvovala obec jako mladí, takže jejich ochotu spolupracovat, si můžeme jenom pochvalovat. Spolupracuje s námi i řada osobností ze starší předválečné generace. Takže jsme už publikovali články o osobnostech jako prof. David Flusser, Ruth Bondy, nebo třeba Viktor Fischl.

Jaké je současné složení redakce?

Tak formálně jsem šéfredaktorka, ale tyto role nejsou u nás důležité. V redakci je se mnou ještě Jiří Daníček a výtvarnice Anna Tomášková, která má na starost administrativu a grafickou podobou časopisu. Jinak stále rozšiřujeme síť externích přispěvatelů. Máme celou řadu nadaných studentů ze studia hebraistiky. Dělá pro nás například překladatelka Magdaléna Křížová a Tereza Černá. Dalším přispěvatelem je docent Pavel Sládek, ale to je jen pár jmen. Náboženská témata zpracovává většinou rabín Sidon nebo Bryan Wood.

Jaké jsou klady a zápory současného pohledu časopisu?

Jelikož jsem časopis od druhé poloviny 90. let nemuseli příliš měnit, tak těch záporů snad není mnoho. Úprava textu, a jeho rozdělení na tři sloupce, nám přijde přehledné a zajímavé. Většinou se snažíme shánět ilustrace a umělecké fotografie od externích výtvarníků. Grafiku na titulní straně nám často navrhuje grafik Mark Podwal. Z počátku jsme měli problémy s elektronickým vydáváním časopisu a dlouhá léta se měsíčník ručně lepil do maket. Také jsme se potýkali s absencí hebrejské klávesnice. Takže titulní strana se musela kreslit ručně tuší. To měla na starost Anička a dodnes na to vzpomíná.

Co je tedy rozhodující pro sestavení konkrétního čísla?

Základem je stručný monitoring židovských médií, čerpám hlavně z webu. Snažíme se vypíchnout zajímavosti ze židovského světa. Hodně se věnujeme výtvarnému umění, recenzím a v pravidelných rubrikách komentujeme nejrůznější výročí. Snažíme se reagovat na nedávné události doma i ve světě. Časopis se neustále rozšiřuje. Nyní má 28 stran – takže záběr je poměrně dost široký. Píšeme téměř o všem od judaismu

---

⁴ Děti Maislovky: židovská mládež, která se před rokem 1968 stýkala a sdružovala na základě své příslušnosti k pražské židovské obci. Vznikla po roce 1989. Jejím členem je i současný tajemník Federace židovských obcí.

přes literární ukázky, dění v Izraeli až po informace z kultury. Poměrně si potrpíme na rozhovory se zajímavými lidmi.

Patří rozhovory k Vašemu oblíbenému žánru?

Určitě. Většinou máme v čísle jeden rozhovor hlavní a jeden vedlejší. Na začátku 90. let bylo úžasné dělat rozhovory s lidmi z disentu. Dneska je to čím dál tím obtížnější. Člověk stále musí hledat nové atraktivní lidi. Ale je to živé a zajímavé a i když jsem při tom nervózní, tak si myslím, že úroveň rozhovorů je velmi dobrá.

Jaké máte vztahy s ostatními českými židovskými periodiky?

Řekla bych, že v celku korektní, ale s žádným úzce nespolupracujeme. Občas navážeme přechodnou spolupráci s Maskilem. Pokud potřebují něco otisknout, tak jim vyjdeme vstříc. Podobné je to s Obecními novinami, které vydává ŽOP.

Je mi jasné, že Váš časopis je do jisté míry konzervativní, takže se nedá očekávat žádný zásadní posun v oblasti reklamy, marketingu?

To asi ne. Jelikož je náklad časopisu sponzorován Federací židovských obcí, nemusíme jeho stránky zaplňovat reklamou. Ani žádné speciální marketingové plány do budoucna nemáme. Máme sice čtenáře spíše z kategorie 50+, ale ukazuje se, že je časopis zajímavý i pro současnou generaci. Abonentů neubývá.

Příloha č. 2

Rozhovor s Jiřím Daníčkem, bývalým šéfredaktorem a nyní redaktorem

Roš chodeš, Praha, 5. 2. 2016

Co vás vedlo k tomu, stát se redaktorem časopisu Roš Chodeš (Rch)?

Nastoupil jsem po panu Ornestovi. Galský byl tehdy v čele Rady židovských obcí a požádal mě, jestli nechci pracovat ve Věstníku. S panem Ornestem se Galský rozhodl po vzájemné domluvě ukončit spolupráci.

V jaké době jste zastával funkci šéfredaktora?

U nás se na tuto funkci příliš nehraje, ale je nutné mít někoho jako oficiální sílu pro jednání s Federací. Dělal jsem to asi 10 let, pak jsem se vystřídal na nějakou dobu s Tomášem Pěkným a po jeho smrti jsme to převedli na Alici Marxovou. Jelikož je z mladší generace. Šéfredaktor zodpovídá za obsah a za administrativní stránku. Občas je nutné, aby měl někdo poslední slovo.

Jaké byly Vaše začátky v redakci Rch? Co pro Vás znamenalo převzít redakci po panu Ornestovi?

Bylo to celkem v klidu. Po panu Ornestovi tu zůstal fascikl asi dvaceti stran, jak správně vydávat měsíčník. Takže nebylo příliš složité se do toho vpravit. Začínali jsme ve dvou lidech, Alice se k nám připojila o něco později.

Kdy přesně jste přišel do redakce a za jakých okolností?

Přišel jsem za příjenných okolností, změnil se režim a Věstník potřeboval oživení. Jinak do té doby jsem pracoval jako novinář, občas jsem překládal nějakou báseň. Mým oblíbeným žánrem je poezie, publikuji ji v Rch, ale nemá to žádný zvláštní systém. Prostě, když se mi to líbí, tak to přeložím. Jinak museli jsme spolu s Tomášem získat zpět ztracenou důvěru čtenářů, kteří se dívali na oficiální média skrz prsty.

Vnímali čtenáři přerod časopisu z Věstníku na Roš Chodeš?

Změna byla poměrně nenápadná. My jsme nechtěli způsobit žádnou revoluci. Název Věstník jsme zachovali v podtitulu. Důležité bylo informovat naše zahraniční abonenty, aby nebyli překvapeni, že dojde ke změně.

Informovali jste nějak čtenáře o tom, že dojde ke změně Věstníku na Roš chodeš?

Myslím, že v jednom z posledních čísel Věstníku, jsme napsali o tom krátkou poznámku.

Jaký je Vás oblíbený žánr? Slyšel jsem, že kromě klasických článků v Rch, publikujete rád poezii. Odkud čerpáte?

Mým oblíbeným jazykovým útvarem je báseň. Občas, když mám chuť, tak jich pár do Rch přeložím. Není v tom ale žádný systém. Prostě, když narazím na něco, co se mi líbí, tak to zpracuji pro vydání. Není toho mnoho a je to čím dál tím těžší najít vhodné téma.

Co považujete za svůj největší novinářský úspěch?

To bych taky rád věděl, až na něco přijdu, dám vám vědět.

Jaké jsou podle Vás hlavní přelomové okamžiky časopisu Rch?

Myslím, že největší změna proběhla v 90. letech. Změny témat se vždycky týkaly období, kdy jsme se rozhodli o rozšíření časopisu o několik stran.

Co je pro Vás hlavní zdroj informací při psaní článků pro Rch?

Čerpáme ze zahraničních i domácích médií. Je toho celkem dost.

Kdo je podle Vás čtenář časopisu Rch? Cílíte na nějakou skupinu?

Snažíme se zaujmout náročné čtenáře. Naše články by měly být nadčasové a samozřejmě nestranné. Jsem přesvědčen, že čtenář se musí u našich článků, alespoň na chvíli zamyslet.

Jak se měnil náklad Rch? Je pořád konstantní, nebo se mění?

Je více méně stejný, dokonce mám pocit, že v poslední době mírně roste. Poměrně slušnou základnu má Rch mezi zahraničními abonenty. Měsíčník v současnosti posíláme na cca 1500 elektronických adres. Bohužel je jasné, že naši čtenáři za sebou nemají nástupce. Jejich děti většinou neumí česky, a tak nemají důvod Rch číst.

Ve své diplomové práci porovnávám obsah Rch s dalším židovským měsíčníkem Maskilem. Mají ostatní židovská periodika nějaký vliv na obsah Rch?

Myslím, že ne. Každý si jdeme svou cestou. Nemám ani příliš času sledovat, co se v Maskilu píše.

Jaký je podle vás význam židovského tisku v České republice, k čemu primárně slouží?

Tak snažíme se přinést čtenáři něco dlouhodobého. Nechceme jenom, aby si náš časopis přečetli a odložili. Chceme jim přinést důvod k zamyšlení a nějakým způsobem je obohatit.

Ovlivňovala někdy Federace židovských obcí obsah Rch?

Určitě ne, možná někdy v minulosti byly pokusy dostat do vydání nějaké zprávy, ale určitě zůstaly bez odezvy.

Uvažovali jste, že byste vydávali Rch častěji než jednou měsíčně?

Ne, myslím, že jedno číslo měsíčně bohatě stačí. Na větší počet vydání nejsou prostředky. Rozšiřování by snad ještě šlo, ale v současné době to nikdo nezaplátí.

Na jakém základě jste vybírali témata do Rch, když se jedná o měsíčník? Pořádá se nějaká schůze?

Vždycky na začátku měsíce se sejdeme na krátkou poradu. Každý předloží svůj návrh a číslo dáme dohromady, máme poměrně dost přispěvatelů, takže obvykle nemáme problém časopis naplnit.

Jak v současné době funguje nakladatelství Sefer? Jaké jsou jeho plány do budoucna?

Nakladatelství funguje. Teď čerstvě vyšla kniha Marka Podwala Židovský bestiář a mohu říct, že se povedla. Nevydáváme ani zdaleka takový počet titulů jako Oikúmené – což je mimochodem úžasný počin, kolik titulů jsou schopni vydat – ale na každé knize si dáme opravdu záležet.

Příloha č. 3:

Rozhovor s Annou Tomáškovou. Praha, 19. 11. 2015

Jaký výtvarný obor jste studovala?

Mám vystudovanou střední uměleckoprůmyslovou školu, obor nábytkový design. Studium jsem dokončila v roce 1970.

Kde jste poté pracovala?

Hned po škole jsem vystřídala několik uměleckých a grafických ateliérů mezi nimi byl např. Hanžlík&Machoň. Do normalizace jsem byla členkou Svazu výtvarných umělců. Po revoluci jsem vstoupila do Asociace užité grafiky. To bylo, myslím, v roce 1991.

Při jaké příležitosti jste se naučila hebrejsky a kdo Vás učil?

V 60 a v 70. letech jsme chodili spolu s dalšími členy na pražskou obec, kde byl pro nás připraven vzdělávací program. Během normalizace jsem se učila hebrejsky spolu s přáteli Karolem Sidonem, Alenou Krekulovou, Jiřím Daníčkem, Tomáškem, Sekytovou a dalšími. Později jsem chodila do „jazykovky“ k panu Noskovi.

Jaké jsou podle Vás nejdůležitější instituce, kde jste pracovala?

Dělala jsem návrhy pro podnik Propagace textil Praha, dále pak pro Filmový podnik hl. m. Prahy. Něco málo pro Národní divadlo. Pracovala jsem na volné noze, takže jsem dělala všude něco, třeba pro Kulturní podnik hl. m. Prahy a divadlo Dostavník. Za

bolševika jsem pomáhala s vydáváním samizdatu. Pro Židovskou obec v Praze jsem dělala značky, třeba na jejich webové stránky. Pak jsem nastoupila do Roš chodeš na částečný úvazek, začala pracovat v nakladatelství Sefer. To navázalo na samizdatovou edici Alef.

Jakého uměleckého díla si ceníte nejvíc?

Nevím, obdivuji umění starověkých kultur. V občanském letopočtu ještě tak do gotiky, pak se vytratila duchovnost, nesnáším baroko. Z moderního umění si cením dobrého designu, architektury a užité grafiky.

Jaké jsou vaše oblíbené styly při grafické tvorbě?

Líbí se mi symbolismus s minimalismem.

Jak probíhala příprava starších čísel Roš chodeš?

Ze začátku to bylo složité. V roce 1991 jsem vystřídala grafika Marka Hlupého. Vývoj grafiky šel velmi pozvolna. Mnohdy jsme lámali čísla dlouho do noci. Téměř vše se muselo dělat ručně, včetně maket a titulní strany. Dlouhou dobu jsem titulní nápis Roš chodeš psala ručně tuší. Každé číslo bylo nutné nejdříve vyfotografovat a poté dát dohromady s nadpisy. Grafik pak od nás dostal fotografie celého čísla. Později, když už přišly počítače, tak jsme neměli moc dobré redakční programy pro psaní hebrejské abecedy. Ty fonty byly dost hrozné.

Vydáváte ještě něco mimo nakladatelství Sefer a časopisu Roš chodeš?

Ještě připravujeme židovské kalendáře (Luach). Ty už naštěstí dělám elektronicky. Kontrolu hebrejštiny mi občas dělá Karol Sidon. Je tady trochu technický problém, že se klasická latinka musí kombinovat s hebrejskou abecedou a někdy se formátování textu úplně rozjede.

Kdo v současné době zajišťuje finální přípravu Rch pro tisk?

Grafiku a text dělám já v redakčním programu, potom celé číslo pošlu panu Taichmanovi, který upraví strukturu vydání a následně pošle časopis do tisku ve formátu PDF.

Příloha č. 4:

Rozhovor s Petrem Balajkou, šéfredaktorem Obecních novin. Praha, 11. 2. 2015

Proč nahradily Obecní noviny tiskovinu Informace ze života pražské židovské obce?

Bylo důležité členy obce informovat o dění na ŽOP. Náš měsíčník vychází pravidelně od roku 2004, kdy nahradil bulletin Informace ze života pražské židovské obce.

Kdo Vás požádal, abyste vedl redakci ON?

Redakci jsem převzal po panu Kalinovi, ten musel odejít ze zdravotních důvodů.

Kdo vytváří obsah ON? Jakým tématům se nejčastěji věnujete?

Struktura a obsah čísla závisí zcela na mně. Mám několik stálých rubrik a snažím se měsíčník udělat více čtivý, aby v něm nebyly pouze kusé informace. Píši vlastní rubriku Osudy, v ní zpracovávám příběhy lidí, kteří přežili holocaust. Je to mravenčí, ale velmi zajímavá práce. Jezdím po pamětnících a snažím se od nich získat dokumenty o osudech jejich rodin. Někdy je to vzhledem k jejich věku poměrně náročné. Jinak dalším stálým členem týmu je korektorka Jitka Kroupová, já v textech většinou moc chyb nenajdu a stejně ani po korekturách, které se dělají na poslední chvíli, tam ještě něco zůstane, ale to nejsou „Obecky“ výjimkou.

Kde je možné si ON vyzvednout?

ON nejsou volně přístupné kvůli interním informacím. Nejde o nic přísně tajného. Je to kvůli osobním údajům v rubrice Mazl tov, která přeje členům ŽOP k narozeninám. Je poměrně oblíbená, zejména mezi dámami. Jsou zde zveřejněná data narození proti podpisu. Noviny jsou dostupné online, ale pouze v uzavřené sekci přístupné pouze členům obce. Jinak se dají sehnat přímo na obci, ale zájemce se musí prokázat kartičkou člena obce.

Jaký je náklad ON, můžete mi sdělit přibližný počet kusů?

Tištěná verze má okolo 600 kusů.

Kdo všechno přispívá do ON?

Mám několik zahraničních přispěvatelů, většinou se jedná o kamarády, kteří pro mě něco napíší. V ON je stálá rubrika psychokoutek paní Goldy. Píše ho Zuzana Peterová matka našeho současného vrchního rabína Davida Petery. Ona pracuje na obci jako psycholožka a poskytuje pomoc a útěchu židovským seniorům. Její příběhy v našem časopise jsou sice mravoučné, ale většinou mají šťastný konec a jsou mezi čtenáři velice oblíbené. Pravidelně dostávám dvoustranu o činnosti Lauderových škol. Karel Sidon zase píše pravidelnou duchovní rubriku Rabínský list a Úvahy nad Sidurem. Samozřejmě těžko se nám konkuruje ostatním časopisům, protože nemáme články honorované, takže většinou musí spoléhat na své známé.

Můžete mi poskytnout nějaké informace o publikační činnosti Jany Klimentové, Jany Dráské a Lídy Sidejové?

To ani moc ne, na ně se musíte zeptat pana Jelínka.

Kdo má u Vás v redakci na starost design a grafické provedení?

Grafiku si dělám sám. Nebyl problém se to naučit a práci jsem znal ještě ze svého působení v Pressfotu. Je to poměrně časově náročné. Mám hodně materiálů, které musím zpracovat, a proto šetřím místem, kde se dá. Někdy články kvůli ilustraci rozdělím do třech sloupců, ale standardně se snažím zachovat formát dvou sloupců. Na webu jsou fotografie barevné, ale tištěná verze je černobílá. Konverze obrázků je zdlouhavá, ale kvůli tisku ji musím upravit. Občas mi sem tam něco uletí, takže se to musí předělat.

Kdo sponzoruje náklad ON + externí přispěvatelé?

Hlavně nás platí ŽOP a něco málo posílá Nadační fond obětem holocaustu.

Jaké jsou stále rubriky ON?

Tak pokud to vezmeme odpředu, tak pravidelně vychází přehled bohoslužeb v Pražských synagogách, téměř vždy vychází editorial. Někdy ho píšu sám, někdy někdo jiný, třeba Honza Neubauer je častým přispěvatelem. Pak jsou to Zprávy z vedení. Můžete tady najít informace týkající se ŽOP. Lauderky pravidelně posílají text a obrázky, tam je trochu problém s grafickým uspořádáním, protože text musím znovu formátovat a dodat do něj externě přiložené fotografie.

Co přesně je obsaženo v Jewish Newsletteru?

Jewish Newsletter už bohužel nevychází. Trochu jsem si na sebe ušil bič, když jsem se uvolil vydávat něco pro naše zahraniční členy. ŽOP má ve svém středu celou řadu cizinců. Můj záměr bylo pro ně vytvořit smysluplný informační servis, ale byl problém Newsletter naplnit. Nebylo dost příspěvků v anglickém jazyce, takže jsem tento projekt nechal postupně vyznít do ztracena.

Jaké typy inzerce můžeme najít v ON?

Určitě v ON nenajdete komerční inzerci. Pokud tam nějaká inzerce je, tak se jedná o tematickou reklamu k určité události, i když je pravda, že na začátku vycházela celostránková inzerce na poslední straně novin.

Jaká je Vaše spolupráce s ostatními židovskými periodiky?

Tak dobře se znám s Alicí Marxovou. Do této chvíle jsme žádnou spolupráci nenavázali, ale máme v celku přátelské vztahy. Určitě si nijak nekonkurujeme. Oni se zaměřují na něco jiného a náplň časopisů je odlišná.

Jaké jsou možnosti přispívání do ON?

Není to nic složitého, prostě napíšete článek – je samozřejmě nutné – aby v něm bylo obsažené židovské téma.

V ON jsem našel několik příspěvků od zahraničních autorů. Jde o stálé nebo občasně přispěvatele?

K těm zahraničním občasným přispěvatelům patří paní Zuzana Fried-Preissová, která od 60. let pracovala jako redaktorka a hlasatelka v londýnské BBC a Svobodné Evropě, dále paní Helena Kanyar-Becker, historička žijící ve Švýcarsku. Obě jsou členkami ŽOP. Měl jsem i další příspěvek z Londýna od Karla Šlinga, syna popraveného Otty Šlinga, který se zabývá dokumentací procesu. Asi by se toho dalo najít víc, ale bohužel nějak soustavnější příspěvky to nejsou.

Kdo se podílí na příloze Rabínský list?

Články do této rubriky píše hlavně Karel Efraim Sidon, občas něco vytvoří a přeloží jeho syn Eliáš, ale z 99 % to dělá Sidon. Jinak Sidon také píše do rubriky Úvahy nad Sidurem.

Jaké je Vaše čtenářská obec?

Tak počet čtenářů se příliš nemění. Je to v podstatě pořád stejné.

Příloha č.: 5

Rozhovor s Tomášem Jelínkem, bývalým předsedou Židovské obce v Praze, (ŽOP) hlavním představitelem občanského sdružení Magen a šéfredaktorem Židovských listů (ŽL). Praha, 28. 2. 2016.

Jaký byl impuls pro založení Židovských listů?

Židovské listy vznikly do určité míry jako pokračování samizdatových Obecních novin, které vycházely při rozkolu ŽOP v roce 2005. Bylo to především dáno redakčním týmem, který byl po mimořádných volbách vyštván ze ŽOP. Věcně však šlo o jiný projekt, který nebyl již zaměřen jen na ŽOP. Dlouhodobým cílem bylo přispět ke kultivaci židovské pospolitosti v ČR cestou nezávislých médií. Byl to pokus, zda svobodné informace mohou měnit i malou komunitu několika tisíc lidí. Uplynulé roky ukazují, že ano. V ŽL 1 je úvodník Jana Fischera, který mluví o směřování naše časopisu.

Do telefonu jste mě informoval, že duchovním otcem Obecních novin jste byl Vy. Jaký byl Váš záměr s touto tiskovinou a kdo s vámi v redakci začínal? Dohledal jsem několik lidí, kteří se měli na tvorbě novin podílet; Jana Klimentová, Jana Dráská a Lída Sidejová. Můžete mi říct více o jejich práci?

ŽOP neměla vlastní zpravodaj pro interní témata. Do té doby ŽOP vydával pouze Roš Chodeš, který měl historicky zaměření na celé Československo. Některé mimopražské obce již tehdy měly své vlastní časopisy, a proto jsem pro komunikaci se členy založil Obecní noviny. Šlo o první židovské noviny po roce 1989, které měly český název. Jana Dráská byla bývalá novinářka a ujala se vedení časopisu. Byla členkou ŽOP a Ukryvaných dětí. Ona přizvala ke spolupráci Janu Klimentovou a Lídu Sidejovou.

Židovské listy vycházejí jako neprodejně periodikum, co je jejich hlavní náplní?

ŽL mají podobu webových zpráv a tištěného časopisu, který vychází jednou za 3-4 měsíce. Hlavní náplň asi nejlépe poznáte podle obsahu. V letech 2006 až 2009 vedla časopis paní Jana Dráská. Po jejím úmrtí jej vedu já. ŽL vycházejí pro okruh zájemců, kteří jej dostávají poštou či e-mailem. Čtenáři též časopis financují a také ho šíří.

Kdo u Vás zodpovídá za grafickou stránku novin?

Máme grafika Lud'ka Neuzila, který navrhl původní podobu, která zůstala zachována. Vycházela z Obecních novin. Příliš se to nezměnilo. V posledních letech spolupracujeme s ilustrátorem Janem Laštovičkou.

Jsou Židovské listy nějak propojeny s webem Židovské listy - nezávislé zpravodajství nejen pro židovskou komunitu?

Ano. Je to jedno „vydavatelství“.

Kdo se podílí na nákladu ŽL, kromě čtenářů?

Finančně jen čtenáři. V minulosti jsme žádali o granty, ale bylo to zbytečně pracné, nebo by nás to omezovalo v nezávislosti v případě židovských institucí.

Jaké jsou stále rubriky ŽL?

To si přečtete.

K jakému účelu byl primárně využíván redakční blog Židovské listy?

Začalo to v roce 2009 ještě za paní Dráské. Místo pro redakční texty, které se nevešly do ŽL- Dnes to jsou reakce na dění. Některé texty jsou dopracovány pro tištěné vydání. Je to i pro jiný druh čtenářů.

Kdo je šéfredaktorem ŽL?

Formálně žádný není, ale tištěná vydání připravuji především já.

Má Vaše hnutí Magen webové stránky?

Dříve mělo o .s . Magen stránky, které byly přístupné jen pod heslem, ale neosvědčilo se to. Dnes to nahradily soc. sítě. Stránky nemáme.

Jak je možné stát se pravidelným odběratelem ŽL?

Dostanete se k výtisku či jeho elektronické kopii a napíšete redakci, nebo Vám to domluví nějaký pravidelný čtenář.

Jaká je Vaše čtenářská základna a kolik činí přibližně měsíční náklad?

Vycházíme jednou za 3-4 měsíce. Máme aktuálně 300 příjemců tištěných novin (začínali jsme asi s počtem kolem 400 kusů). Hodně našich čtenářů umírá. Pozůstali si

jen výjimečně nechají posílat ŽL. U elektronické distribuce to nedokážu odhadnout. Občas mne překvapí, kdo se všechno k tomu dostane. Řádově může jít o cca 600 lidí (ČR, SR, Izrael, USA, UK, Francie, Německo, Švýcarsko, Austrálie).

Považujete čtenáře ŽL za aktivní nebo spíše pasivní „konzumenty“ informací?

Čtenáři reagují na informace. Zrovna dnes mi volala jedna čtenářka, že ji zaujal článek o holocaustu v Bulharsku. Je to vlastně takový časopis, který formuje společenství.

Reagují Vaši čtenáři na obsah časopisu?

Ano. Třeba na poslední číslo máme asi 10 reakcí. Jedno upozornění na chybu. Jedno doplnění informace. Pak různá chvála.

Specializuje se měsíčník na určitou věkovou skupinu čtenářské obce?

Podle našich zjištění jsou naši čtenáři ŽL především ve věkové kategorii 40+.

Jaké máte plány s Židovskými listy do budoucna, budete měsíčník nějakým způsobem upravovat?

Stále sledujeme trendy a chceme se měnit. Viz naše nová webová stránka, která omezila nenávistné diskuse.

Příloha č.: 6

Rozhovor s Kateřinou Weberovou. Praha, 21. 2. 2016

Kdo přišel s nápadem vydávat časopis Maskil?

S tím přišla Sylvie Wittmannová jako zakladatelka progresivní židovské komunity Bejt Simcha. Bylo nezbytné, abychom měli svůj časopis a skrz něj mohli oslovit členy naší komunity.

V kolika lidech jste začínali?

Redakce měla, myslím, dva členy, plus redakční radu. Ta se skládala zhruba ze šesti až osmi lidí (úplně přesně už si nevybavím).

Proč jste měsíčník pojmenovali právě Maskil a kdo měl vliv na jeho pojmenování?

To byl opět nápad Sylvie Wittmannové. Maskil znamená v hebrejštině vzdělanec nebo osvícenec. Je to přívrženec haskaly. Připadalo nám to případné pro časopis reformní komunity, která na toto hnutí navazuje. Snažili jsme se rozvinout vzdělávací roli časopisu

Kdo má vliv na složení redakce a redakční rady?

Jak redakci, tak redakční radu jmenuje představenstvo o.s. Bejt Simcha jakožto vydavatele.

Jaký je Váš nejoblíbenější novinářský žánr a proč?

Jsme hlavně zastánci pestrosti jak v žánru, tak ve výběru témat – tedy rozhovory, reportáže, eseje, povídky, ankety, naučné články, v poslední době i křížovky...

Z jakých informačních zdrojů vycházíte při psaní?

To se velmi liší u jednotlivých autorů a nelze zobecnit.

Kdo všechno do Maskilu externě přispívá?

Ze stálých přispěvatelů bych na prvním místě jmenovala rabína Daniela Mayera. Ten žije dlouhodobě v Izraeli. Jeho texty jsou stálou součástí časopisu již od počátku. Mnoho textů pro nás také napsala jeho žena Hana Mayerová. Další autoři se počítají na desítky a bylo by nemožné je vyjmenovat. Obecně mezi ně patří lidé z mimopražských židovských obcí, rabíni čeští i zahraniční studenti, odborníci na různá témata (například literatura, orální historie, šoa, Izrael), skutečně těžko nějak shrnout.

Neuvažovali jste někdy v minulosti o tom, že byste vydávali Maskil častěji?

Ne, měsíční periodicitu je po dva redaktory na částečný úvazek až, až.

Jaký je průměrný náklad měsíčníku?

Tiskem vychází něco okolo 650 kusů a na internetu čte časopis několik stovek dalších pravidelných čtenářů.

Na jaké čtenáře časopis cílí, má nějakou vyhraněnou skupinu?

Snažíme se oslovit co nejširší okruh čtenářů – členy židovských obcí všech věkových kategorií, sympatizanti, vysokoškolští studenti judaistiky a příbuzných oborů, obecně zájemce o historii, kulturu...

Kde všude je distribuována jeho tištěná verze?

Rozesíláme ji všem židovským obcím, spolkům a organizacím v ČR (v počtu od 1 do 30 kusů podle počtu členů), vybraným knihovnám, do židovské školy. Dále distribuujeme do vybraných pražských knihkupectví a na některé vysoké školy.

Kdo všechno se vystřídal ve funkci šéfredaktora? Jak se měnila redakční rada?

Vlastně oficiálně šéfredaktora nemáme a neměli jsme. Postupně jsme měli například obsahové a technického redaktora, vedoucího vydání atd. Redakci vždy tvořili dva redaktoři. V této funkci jsme se postupně vystřídali: Já jsem tu po celou dobu od r. 2001. Pracovala tady taky Irena Dousková (2001-2004). Po ní nastoupil Milan Kalina (2004-2012). Pak tady byl Pavel Kuča (2012-2014) a nakonec Ruth Weiniger, která je tu dosud.

Kdo zodpovídá za grafickou úpravu měsíčníku?

Máme externě „nasmlouvané“ Studio Trilabit.

Podle čeho vybíráte témata do Maskilu, když se jedná o měsíčník?

Samozřejmě jako měsíčník nemůžeme dělat aktuální zpravodajství, nicméně se snažíme sledovat pravidelně podstatné události v ČR, Izraeli i jinde, ať již politické či kulturní. Hlavně se snažíme o co největší pestrost – základem jsou události týkající se české židovské komunity v současnosti. Takže děláme reportáže ze života židovských obcí, ankety, rozhovory a historii. Tam píšeme zejména o výročích zajímavých osobností a událostech. Podobně zpracováváme současnost a historii ve vztahu k Izraeli a kulturnímu dění. Velmi často publikujeme kulturní programy, informujeme o knižních novinkách a přinášíme zajímavosti ze světa. Zde buď vycházíme z možností externích přispěvatelů, nebo přebíráme ze zahraničního tisku.

Jak jste na to s literární tvorbou?

Literární tvorba obsahuje původní povídky, překlady hebrejské či jidiš prózy i poezie. Důležitou součástí obsahu jsou texty zabývající se náboženstvím. Uvádíme pravidelný

cyklus textů, které se věnují židovským svátkům, v minulosti šlo o seriály zaměřené například na židovskou modlitbu apod.

Čím se podle Vás liší Maskil od ostatních židovských periodik (např. Roš chodeš, Obecní noviny aj.)?

Domnívám se, (doufám), že jsme více nezávislý na oficiální politice FŽO. Náš časopis je podle mého názoru, živější a aktuálnější. Nebojíme se šířit ani kontroverzní témata a široké spektrum názorů, často i kontroverzních.

Kdo všechno se finančně podílí na vydávání Maskilu?

Stěžejní je pro nás podpora Ministerstva kultury ČR, dále pak Federace židovských obcí v ČR, European Union for Progressive Judaism (EUPJ, Londýn), Nadační fond obětem holocaustu (NFOH).

Jaké máte plány s časopisem do budoucna po obsahové stránce?

Nechytáme žádnou zásadní revoluci.

Jaký je podle Vás největší přínos časopisu pro čtenáře?

To si netroufám posoudit. Doufám, že jsme věrni svému názvu a zprostředkujeme čtenářům určité poznání a to nejen akademicky vzato, ale že se nám daří i informovat o aktuálním dění v české židovské komunitě a přispívat tak k tomu, aby se naši čtenáři o její život více zajímali a třeba se i více zapojovali.

Příloha č.: 7

Dotazník Jiří Arje Klimeš, redakce *Chajejnu*, Olomouc, 5. 5. 2016

Kdo přišel s nápadem vydávat časopis *Chajejnu*?

dr. T. Hrbek v souvislosti s žurnálem Univerzity Palackého v Olomouci, na který jako kancléř univerzity dohlížel

V kolika lidech jste začínali?

1 plus dvě korektorky

Proč jste měsíčník pojmenovali právě *Chajejnu* a kdo měl vliv na jeho pojmenování?

Znamená to „náš život“, vyhlásila se anketa o název časopisu a tento návrh vyhrál

Kdo rozhoduje o složení redakce a redakční rady?

O osobě redaktora časopisu rozhoduje představenstvo obce

Jaký je Váš nejoblíbenější novinářský žánr a proč?

Fejeton, protože mě prostě baví, pak hned rozhovor, protože je napínavý a dynamický

Z jakých informačních zdrojů vycházíte při psaní?

Rozličných: ověřených internetových, knih, rozhovorů etc.

Kdo všechno do *Chajejnu* externě přispívá?

Členové obce, popř. přátelé a další (i pravidelní) přispěvatelé, kteří to ovšem všichni dělají zdarma

Neuvažovali jste někdy v minulosti o tom, že byste vydávali *Chajejnu* častěji?

ne

Jaký je průměrný náklad měsíčníku?

Přiznám se, že se mi nechce počítat tři mailové databáze, ale emailových adres máme cca 200 – 300, tisk viz. 11

Na jaké čtenáře časopis cílí, má nějakou vyhraněnou skupinu?

Členové a příznivci Židovské obce Olomouc včetně jejich zahraničních příbuzných, resp. lidí s kořeny v oblasti působnosti obce

Kde všude je distribuována jeho tištěná verze a má časopis vůbec tištěnou verzi?

Ano, máme tištěnou verzi, tiskneme náklad cca 70 ks, který se posílá většinou starším členům a také je několik kusů (10 – 20) k rozebrání v sídle obce

Kdo všechno se vystřídal ve funkci šéfredaktora? Jak se měnila redakční rada?

Redakční rada není, je jen „šéfredaktor“

Kdo zodpovídá za grafickou úpravu měsíčníku?

šéfredaktor

Kdo u Vás zodpovídá za administrativu?

šéfredaktor

Kdo všechno se finančně podílí na vydávání Chajejnu?

Pouze Židovská obec Olomouc

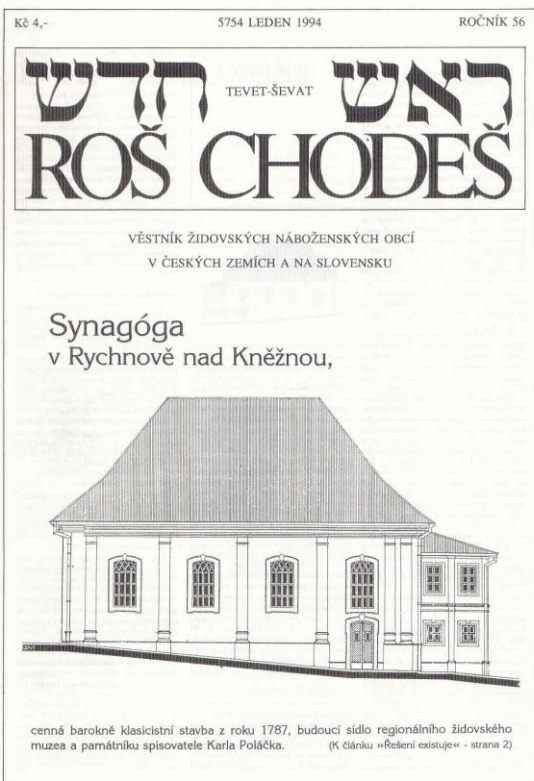
Jaké máte plány s časopisem do budoucna po obsahové stránce?

Žádné dramatické změny neplánujeme.

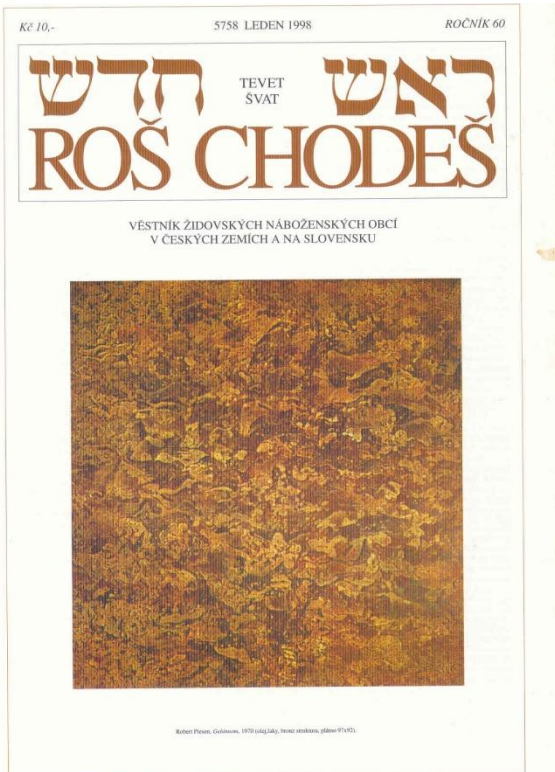
Uvažovali jste někdy o komerční inzerci?

Jen v rámci „brainstormingu“ na ženskou stránku ohledně módy, ale seriózně ne.

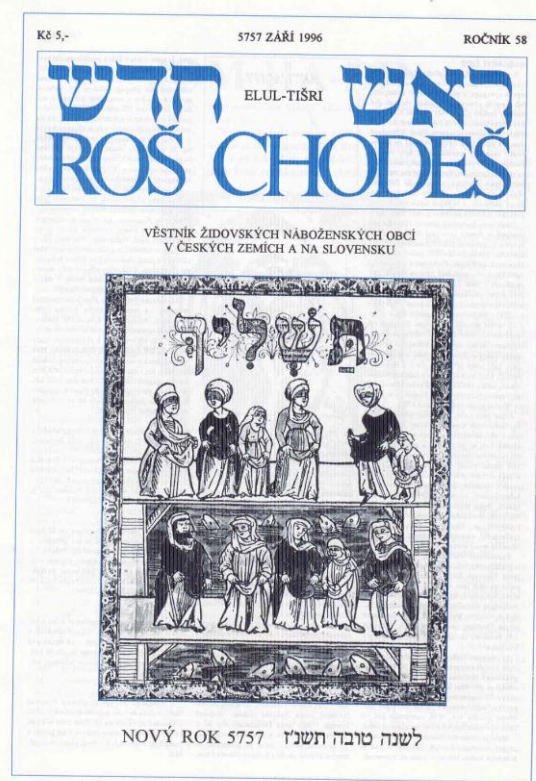
**Příloha č. 8: Obálka časopisu
Roš chodeš (1994)**

Příloha č. 10: Obálka časopisu Roš chodeš 1998

**Příloha č. 9: Obálka časopisu
Roš chodeš (1996)**

Příloha č. 11: Časopis Roš chodeš (1998) – ukázka z obsahu

Příloha č. 16: Obálka obecních novin (2015)

Obecní noviny

Informační měsíčník členů Židovské obce v Praze
Nisan/Ijar 5776 – prosinec 2015, ročník 13, číslo 3

	<ul style="list-style-type: none"> VYJÁDRĚNÍ K TERORISTICKÝM ÚTOKŮM 1 MÁ EVROPA BUDOUCNOST? 3 ZPRÁVY Z VEDENÍ 4 ÚVAHY NAD SIDUREM 6 ZPRÁVY Z KABINÁTU 7 LAUDEROVY ŠKOLY 8 KAREL SCHLING, SYN OTTO SLINGA 10 REUVEN RIVLIN V České REPUBLICE 13 LADISLAV ZEMAN VZPOMÍNÁ – OSUDY 14 S JIŘÍM PAVLEM O ŽIVOTĚ A PSÁNÍ 16 POVÍDÁNÍ S RABINEM DANIELEM MAYEREM 18 CENA PAMĚTI NARODA 2015 19 ČÍM SE BAVÍ SEKRETIÁŘ 20 VZPOMÍNKA NA JANA 21 SHROMÁŽDĚNÍ ČLENŮ ŽOP 21 ALEXANDROVCI ZAHRÁLI VETERÁNČM 22 GENERAL A. BEER PŘEVZAL MEDAILI 22 PŘÍPOMÍNKA CS. PERUTI RAF 23 TEREŽIŇSKÉ BÁSNĚ PAVLE WEINERA 23 ZÁCHRANA KNIŽNÍHO FONDU 24 KULTURNÍ PROGRAM OVK ŽMP 25 TŘIKRÁT KÁVA O BUDOUCNOSTI EVROPY 26 ZABEZPEČENÍ ŽIDOVSKÝCH OBJEKTŮ 28 25 LET SPOLEČNOSTI FRANZE KAFKY 28 O NOVÉM PROJEKTU SPOLU AŽ DO KONCE 29 POŘAD SÁLOM ALJEJCHEM NOVĚ 31 CALENDÁŘ AKCÍ NA PROSINEC 32
---	--

NA BENEFIČNÍM KONCERTU NADAČNÍHO FONDU OBĚTEM HOLOCAUSTU VYSTOUPIL V ČLÁNĚ JEDNA z HISTORIÁDU JAKO HLAVNÍ HOSTI ZPĚVÁK MÍRO ŽAIPKA SE SVOJÍ AKUSTICKOU KAPELOU A ZPĚVAČKAMI MARTHOU A MAGDALENA SALAMOUNOVOU. AKCI MODEROVALA ESTER JANEČKOVÁ.

VYJÁDRĚNÍ ŽOP K TERORISTICKÝM ÚTOKŮM V PARÍŽI
Židovská obec v Praze vyjadřuje hlubokou soustrast rodinám obětí teroristického útoku ve Francii ze dne 13. listopadu 2015. Znovu se připomene k těm, kteří odbojnými muslimskými radikálními kádery na světě. Evropské země se ocitají v ohrožení, kterou důvěrně znají obyvatele Izraele – jejich život začíná být každodenně ohrožován terorem, nenávisť a násilím. Dokud se terorismus namířovaný převážně na Izrael, svět neudělá nic, aby ho zastavil. Většina izraelských protiteroristických opatření však byla v minulosti ostře kritizována a odsuzována. Jsme přesvědčeni, že sjednocení demokratické Evropa se nyní musí jasně poučit z historických zkušeností a vymezit se vůči nebezpečným extremistickým strukturám Islámského státu jak v Iraku, tak v Sýrii. Řešení situace přímo v místech konfliktů pomůže zmírnit i jejich násilnické, současou správkou vlnu, která mluví do Evropy.

V Praze dne 19. listopadu 2015 Jan Mank, předseda Židovské obce v Praze

Příloha: č. 17: Obálka Židovské listy (2016)

Židovské listy

Vydává spolek MAGEN Leden 2016

OBSAH

<ul style="list-style-type: none"> SPOLIEŠŇSKÁ RABINKA ŽIVOT KOLEM OBCI 6-13 Bříněnská židovská obec slavila novou Tovu ■ Sion starý, který zachránil Izrael ■ tradiční vzpomínka na katastrofální loď Panama v vzroščajícím Česku ■ Turnovská synagoga láká turisty UDÁLOSTI 14-18 Židovský láhřiv v Dřevčově se postupně obnovuje ■ V Amsterdamu zavazují tramvaje na památku stávkový proti nacistické perzekuci Židů ■ Izrael a konflikt v Sýrii ■ Holmat Schmitt byl politikem realitých čin ■ 20 let izraelsko-olněnských diplomatických vřků TĚMA 19-23 Přítel vzdušar a výchova k nemávisi ■ Palestínskou samostatně obetřaji Hamás i absence mírových jednání ROMANOVY 24-28 EU se chová vůči Izraeli neochotně. ■ Boj proti antisemitismu nečiníme nechat pouze na židovských organizacích ■ Na Šabes se nevrátí... HISTORIE 29-33 Můj otce Hanuš Rezek ■ Z historie moderního sportu v Prostějově ■ Ostaď Žalů v Bulharsku v době holokaustu ŽIDOVSKÝ KALENDÁŘ 34 KULTURA 35-40 Sion: Schneiderova šifra vřpí na židovský způsob ■ Izrael je vřtem na vřt ■ Báseň Paula Celana Černé vřkvy 	 <p style="font-size: x-small;">Tradiční vzpomínání chomsků na pražském Falckově náměstí. Přítomní vřt rabín Menas Barasch. Mezi hosty jsou např. primátorka Adriana Kratočvířová a ministr vnitra Milan Chovanec, který svřtlo vzpomínal.</p> <p style="font-size: x-small;">Fotbaloví družstvo Židovského sportovního klubu Makabi Prostějov (archív prostějovského muzea), s. 30-32</p> <p style="font-size: x-small;">Velká sláva v Brně. Rabín Kliment s novou Tovou a představa ŽOB Jáchym Kárník děřit chovu (foto ména Brno), s. 9-9</p>
---	---

Židovské listy vydává spolek MAGEN jako neprofitní organizaci. Registrováno MK ČR 16543. Redakce: V. Dvořáková, E. Grafová, T. Jelínek, D. Šucier. Redakční rada: J. Fischer, J. Fitein, A. Kasák, A. Štefanová, P. Weiss, K. Wicht. Internet: Jan Laitovská. Šablona: Luděk Neuhřt. Titul: Nakladatelství ČVUT, výroba Židovská 4, 166-36 Praha 6. Kontaktní adresa: PO box 11, Pořádná 38, 252 62 Horoměřice. E-mail: info@magen.cz/seznam.cz. Účet bankovní: 1966267490000, Česká spořitelna, a.s. Toto číslo vychází s podporou čtenářů.

5776-37

Příloha č. 18: Obálka Information Juive (2015)

MENSUEL N°354
Septembre 2015

INFORMATION Juive

LE JOURNAL DES COMMUNAUTES

הנהלת ההתאחדות מברכת את כל החברים, וכל בית ישראל: תהא השנה הבאה עלינו לטובה, שנת שלום, רוגע ובריאות.

Les combats de France-Israël
Kippour à Alger
Les rumeurs de Strasbourg
Israël depuis Beaufort

Les chantres de Tichri

5776 : les vœux du Premier ministre

Příloha č. 19: Obálka Hamzan Haze (2015)

מס' 116

חזמן הזה

עלון אינפורמטיבי של התאחדות יוצאי צ'כוסלובקיה רמת גן, 52461 רח' ביאליק 45, טל' 03-5172792

BULLETIN HAZMAN HAZE - ASSOCIATION OF CZECHOSLOVAKIAN JEWRY IN ISRAEL, 45 Bialik St. 52461 Ramat-Gan - Tel: 03-5172792
E-mail: csjews@bezeqint.net

עלון "חזמן הזה" מודפס ומופץ בסיוע ועידת התיבות בירושלים

WELCOME IN ISRAEL H.E. MR. PETER HULĚNÝ!
SRDĚČNĚ VÍTÁME NOVĚHO VE VYSLANCA SR V ISRAELI JE P. HULĚNÝHO, PRAJEME MNOHO ÚSPĚCHŮ A TĚŠIME SA NA VZÁJOMNÚ SPOLUPRÁCU MEDZI ŠTÁTOM ISRAEL A SLOVENSKOÚ REPUBLIKOU.

עצרת זכרון לציון 70 שנה לסיום מלחמת העולם השנייה
ביער קדושי יהדות צ'כוסלובקיה

FOTO: דבורק

SR: JAVORČIK RADOVÁN, מלבן מנהל עם הנגודת דול לוח זכרון BARDEJOV

הקהילות היהודיות בבלגיה ודיווח על הסקסום לסיום מלחמת העולם שנתקיימו ב-PRAG. סמבולי משרד החינוך מר צבי רבנו סיפר על הכרות עם יהדות צ'כוסלובקיה אחרי המלחמה בארץ ובח"ל. השגריר הראשון של ישראל בצ'כוסלובקיה (אחרי המלחמה) מר יואל שר, סיפר על סקסום ב-PRAG. לפני 25 שנים לקשרת היחסים החדשים והטובים בין שתי המדינות, שהתקיימו בחודש האחרון. י"ר קהילת PRAG מר DR. J. DANIEČ, מטר לנחמיה ברנות מיהודת PRAG ועל פעילותו עם עורך "ROŠ CHODEŠ". העיונותי שאול מייזלש העלה סיפורו הווי והיומי מהווי הקשרים ב-PARDEJOV. הגברת רות שטינליק סברה מרטיס הקשרים לפעילות של התמנה לנחמיה ברנות מיהודת PRAG. י"ר העמותה מר EMIL FISH (שהוא הוויים והיוום העיקרי, לאחר הזכרון ב-PARDEJOV) נערך עקב מחלת אישונה. אדוילד האחר ב-PARDEJOV מר גיורא סולר, סיפר על הנחן האחר והתומחה הסכפית הרבה של מר EMIL למטרה קדושה זו. את העצרת חתם החזון מורליכט בתחילת "אל מלא רחמים" והגיבור אשר "קדיש", חסקס הסתיים בשירת "התקווה".